

Zpravodaj

SMIŘIC, RODOVA
a HOLOHLAV

17. prosinec 2001

4

Smiřický rodák
právě před 20 lety na československé známce

Eduard Karel
1861 - 1950

Vážení čtenáři,

jako „redaktor“ Zpravodaje vstoupím v příštím roce do jubilejního 15. ročníku. Říká se, že je třeba umět včas odejít. Přiznám se, že mám obavy, abych nesetrvával u Zpravodaje déle, že by bylo rozumné. Pokud to ještě dělám, je to jen proto, že už mě zastavilo několik Smiřičáků, kteří mě vybízeli, abych toho rozhodně nenechával. Představa důvěry alespoň některých čtenářů mě však ještě více přivádí do rozpaků, zda na to ještě ve svém věku stačím – ani mně totiž roky neubývají – pružnost těla i ducha se ztrácí.

Tak snad ještě příští rok zdárně dotáhnu. Jsem rád, že přicházejí příspěvky (např. od sportovců), které náš časopis aktualizují a oživují. Pokud si chcete dodat vlastní (černobílou!) předlohu, pak na stránku A4, s okraji nahoře 2,5 cm a po stranách a dole 2 cm. Velikost písma je 11. Inzeráty se platí podle velikosti. Pokud byste chtěli poslat svou zprávu do Zpravodaje mailem, můžete na adresu: **m.volak169@tiscali.cz**.

Přeji vám co nejpříjemněji prožité vánoční svátky a do nového roku 2002 hodně zdraví, pohody a spokojenosti.

Nad stránkami Zpravodaje na shledanou

Miroslav Volák

INFORMACE Z RADNICE

Z jednání městské rady:

- MR se zabývala záležitostmi připravovaných organizačních změn SOŠ a SOU ve Smiřicích a v regionu dle návrhu Krajského úřadu. Současně projednala a schválila odpověď města na tento záměr, která byla adresována zástupci hejtmána Krajského úřadu.
- MR vzala na vědomí ukončení pracovního poměru s vedoucím stavebního odboru k termínu 10. 10. 2001. Současně byl k tomuto datu p. Stanislav Vajnlich odvolán ze své funkce a od 11. 10. 2001 byl MR pověřen vedením stavebního odboru p. Václav Klimeš.
- MR projednala a schválila informační materiály týkající se případného ohrožení občanů města při mimořádných událostech. Materiály budou dány k dispozici firmám sídlícím ve městě.
- MR rozhodla, aby byl ještě v tomto roce zakoupen pro potřeby města nezbytný počet laviček a odpadkových košů.
- MR po projednání schválila plán práce a rozpočet Domu dětí a mládeže ve Smiřicích na rok 2002.
- MR schválila návrh na úpravu rozpočtu v kapitole školství na základě podkladů ekonomického odboru, zpracovaných dle předaných rozpočtových opatření Okresního úřadu Hradec Králové.
- MR projednala a schválila výši neinvestičních nákladů na provoz ZŠ za období 1–8/2001. Náklad na žáka činí 1613,– Kč.

- MR projednala a schválila úhradu neinvestičních nákladů na žáky našeho města, navštěvujících ZŠ Holohlavy, ve výši 10.994,- Kč. Současně schválila převod dotace ve výši 18.500,- Kč z dotace poskytované Okresním úřadem Hradec Králové.
- MR schválila zakoupení věcného daru k 80. narozeninám čestného občana Smiřic p. Milana Knoblocha. Dar byl oslavenci předán.
- MR schválila finanční příspěvek OÚ Holohlavy na výstavbu veřejného osvětlení vozovky za Jílovskými směrem k Černožicím. Tím bude vyřešeno osvětlení nové výstavby ve Smiřicích a garáží na katastru Holohlav – garážují zde převážně občané Smiřic.
- MR rozhodla na základě předložených žádostí Domova – penzionu pro důchodce a Loutkového divadla o poskytnutí příspěvku na předvánoční akce ve výši 3.000,- Kč pro každého.
- MR projednala a schválila návrh smlouvy na poskytnutí příspěvku města na zajištění dopravní autobusové obslužnosti v okrese Hradec Králové ve výši 250.800,- Kč, což je stejná částka jako v roce 2001.
- MR schválila návrh úpravy rozpočtu na rok 2001 v příjmové i výdajové části o 2,195.660,- Kč v důsledku dotací v kapitole školy a navýšení příjmů města.
- MR projednala žádost oddílu SK kopaná Smiřice na poskytnutí finančního příspěvku ve výši 200 tis. Kč na vybudování dalšího hřiště v roce 2002, ale tento požadavek nemohl být akceptován. Případné podpory města všem organizacím budou řešeny až v rámci rozpočtu na rok 2002.
- MR projednala II. variantu rozpočtu města na rok 2002 a stanovila pořadí akcí realizovaných nad rámec rozpočtu. Tento návrh bude předložen k odsouhlasení MZ.
- MR projednala a stanovila poplatky za pronájem prostor KD Dvorana. Současně zrušila poplatky v případě pořádání akcí MŠ, ZŠ, DDM a ZUŠ.
- MR na základě doporučení stavebního odboru rozhodla o opravě autobusové zastávky pod nádražím.
- MR se na základě připomínek občanů zabývala možností provedení plynofikace a vodovodního připojení Trotiny. Plynofikace s ohledem na výši nákladů a počet připojení není pro příští léta ve VČP, a. s. uvažovaná. Pokud jde o vodovod, naděje na jeho zavedení je v roce 2003 v rámci propojení sítě Lochenice – jímací oblast Černožice.
- MR projednala návrh rozpočtu města na rok 2002 a akce určené k realizaci nad rámec základního rozpočtu hrazené z FRR. Návrh rozpočtu bude vyvěšen na úřední desce a předložen k projednání MZ.
- MR v souladu s usnesením MZ ze dne 20. 9. t. r. schválila požadavek Ředitelství silnic a dálnic ČR na provedení úkonů spojených s výstavbou dálnice D 11 – stavba 1106 Hradec Králové – Smiřice.
- MR projednala žádost firmy „ŠKOP – výroba hotových jídel“ na odkoupení městského pozemku – cca 2 900 m², č. p. 912/5 – za účelem výstavby výroby hotových jídel. Výstavbou výroby by bylo zajištěno pro město 20–30 pracovních míst.
- MR se zabývala otázkou zhotovení praporu města. Rozhodla požádat MZ o projednání a rozhodnutí.
- MR po projednání schválila poskytnutí příspěvku 5 tis. Kč na zajištění expozice na Mezinárodním veletrhu cestovního ruchu v Brně v lednu 2002, kde bude prezentováno i naše město.
- MR rozhodla na základě požadavku Sboru dobrovolných hasičů ve Smiřicích o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 20 tis. Kč. na oslavy 120 let trvání sboru – z příspěvku budou

hrazeny náklady na soutěže pozvaných sborů apod. Současně schválila využití prostor nádvoří a parku pro tyto oslavy.

- MR projednala ceny za likvidaci odpadů pro rok 2002 pro firmu RUND. MR současně rozhodla, že pro rok 2002 nebudou městem poskytovány občanům dotace na likvidaci a svoz odpadů.
- MR schválila uzavření mateřské školy ve Smiřicích v době od 27. 12. do 31. 12. 2001. Provoz bude zahájen 2. 1. 2002.
- MR projednala žádost ředitelství Českých drah na poskytnutí příspěvku na opravu nádražní budovy ve Smiřicích. MR se k požadavku znovu vrátí po zasedání MZ.
- MR se zabývala otázkou neplatičů nájemného a služeb. Neplatiči budou pozváni k jednání na MěÚ, případně do přestupkové komise. Nevylučuje se ani soudní vymáhání.
- MR předkládá MZ k odsouhlasení návrh rozpočtu města na rok 2002. Předložený rozpočet je rozpočtem vyrovnaným v příjmové i výdajové části ve výši 32 768 tis. Kč. Současně je předložen seznam akcí navržených k realizaci v roce 2002 nad rámec provozních nákladů.

Výběrová řízení na akce:

- MR na základě doporučení výběrové komise rozhodla o dodavateli na akci rekonstrukce veřejného osvětlení v Palackého ulici. Vítězem výběrového řízení se stala firma STEBAU Jaroměř. MR současně projednala a schválila znění smlouvy o dílo na tuto akci.
- MR projednala a schválila znění smlouvy o dílo s firmou Petr Hartman z Nového Města n. M. na restaurování hlavních vstupních dveří kaple.
- MR projednala a schválila návrh smlouvy s ing. arch. Čiháčkem na vypracování projektové dokumentace interiéru zázemí kaple – severní část „důchodu“.
- MR projednala a schválila znění smlouvy o dílo na povrchovou úpravu nádvoří domu čp. 48 – zdravotní středisko. Dodavatel STAVO & SACHS Kukleny – vítěz výběrového řízení.
- MR projednala a schválila dodatek ke smlouvě s firmou Borta na prodloužení termínu ukončení opravy vozovky v ul. Gen. Govorova. Důvodem je současně budovaná plynová přípojka pro podnik DANISCO a výměna vodovodních armatur. Nejedná se tudíž o zavinění dodavatele.
- MR na doporučení bytového odboru projednala a schválila návrh smlouvy na provedení plynového etážového topení dvou bytů v obecním domě čp. 45 v Rodově. Dodavatel Jiří Fejgl.
- MR po projednání schválila provedení opravy střechy nad kuchyní MŠ ve Smiřicích firmou Universal.

Z jednání městského zastupitelstva 12. prosince 2001:

- MZ schválilo rozpočet města na rok 2002. Rozpočet je koncipován jako vyrovnaný – vydání a příjmy mají být ve výši 38,303 milionů Kč.
- MZ schválilo seznam akcí určených k realizaci nad rámec provozních nákladů. MZ současně udělilo MR pravomoc operativně řešit případné přesuny v pořadí těchto akcí s přihlédnutím k současné situaci v potřebách města.
- MZ schválilo návrh na poskytnutí příspěvku na zajištění autobusové dopravní obslužnosti v okrese Hradec Králové na rok 2002 ve výši 250.800,- Kč (ve stejné výši jako v roce 2001).

- MZ schválilo úpravu rozpočtu města na současný rok 2001 v oblasti příjmu navýšením o částku 3,947.660,– Kč a o tuto výši i část výdajovou. Rozpočet města zůstává vyrovnaným.
- MR předkládá MZ návrh na vyslovení souhlasu s prodejem pozemku v majetku města č. p. 168/16 o výměře cca 21 m² p. Petru Matuškoví (pozemek sousedí se dvorem domu zdravotního střediska). Prodejem dojde k zarovnání hranic mezi oběma subjekty.
- MZ schvaluje prodej pozemku v majetku města č. p. 912/5 o výměře cca 2.900 m² firmě „ŠKOP – výroba hotových jídel“ za účelem výstavby výroby hotových jídel. Ve vybudovaném zařízení se předpokládá 20–30 pracovních míst. Cena pozemku bude stanovena znaleckým posudkem.
- MZ schválilo možnost odkoupení pozemku areálu Mateřské školky od firmy Dřevotvar Hradec Králové – pozemek o rozloze 4.762 m² č. p. 20314 – do majetku města – pokud právní stav nestanoví jinak. Ostatní pozemky Dřevotvaru budou předmětem společného jednání.
- MZ projednalo záležitost případného prodeje části pozemku č.p. 554/5 v katastru obce Černožice Společenství vlastníků domu čp. 68 Černožice. Bude-li docíleno zápisu tohoto pozemku do majetku města Smiřice, souhlasí MZ s jeho prodejem.
- MZ souhlasí s tím, aby bylo objednáno vypracování návrhu na prapor města Smiřic.

Vybráno z podkladů předaných zastupitelům města

Rok končí a co nového nás čeká v dalším roce?

Plány a činnost městského úřadu pro příští rok se dají částečně odvodit od rozpočtu na příští rok. Jsou ovšem záležitosti, na které při sebelepší vůli peněz stále nezbývá. Takovou bolestí města je už delší dobu psí útulek.

V současné době se o zatoulané, spíše však o záměrně opuštěné psy, stará velmi obětavě pí ing. Rachotová. V její moci však není možnost umístit a postarat se o stále přibývajícím počet psů. K tomuto účelu využívá v současné době svůj vlastní domek se zahrádkou. Tento poměrně velmi malý prostor je umístěn v bytové zóně, což je zcela oprávněně kritizováno.

Město Smiřice už zakoupilo pro umístění psího útulku pozemek a menší budovu v lokalitě bývalé velkovýkrmny prasat GIGANT. Zakoupená budova je však v současné době díky některým „snaživým spoluobčanům“ zcela vykradena. Na realizaci zřízení psího útulku však v rozpočtu města chybí prostředky na kvalitní oplocení, vybudování kotců a výběhu, zřízení cesty, obnovu elektrické instalace (vše je dokonale vytrháno!), základní vybavení pro přípravu krmiva pro zvířata, zajištění zoo-hygieny a je zde třeba zřídit i sociální zázemí pro ošetřovatele.

Jak na to? Velmi bychom uvítali sponzorské dary – jak se říká, korunka ke korunce... Za každou vaši pomoc budou vděčna především opuštěná zvířata, ale také spoluobčané, kteří bydlí v ulici U Stadionu.

Jak s odpadem v roce 2002?

Likvidace odpadů zůstává pro příští rok pro občany v podstatě stejná. Protože však město nebude poskytovat občanům dotace, dojde – bohužel – k úpravám cen za vyprazdňování popelnic.

Označení popelnice samolepkou v barvě	četnost svozu/rok	cena v Kč/rok
zelená	52x	1400,–
černobílá	41x	1130,–
bíločervená	36x	940,–
žlutá	26x	700,–
žlutočervená	21x	540,–
červená	13x	350,–
modrá	7x	230,–

Pozor změna:

Oranžové jednorázové nálepky jsou od 1. 1. 2002 zrušeny. Pokud je má někdo z vás doma schované do rezervy, můžete je do 28. 2. 2002 vrátit v prodejně Knihy a dárkové předměty u pí Heřmanové. V této prodejně i na Městském úřadě ve Smiřicích si můžete zakoupit za 32,– Kč igelitové pytle s logem firmy RUND, které budou určeny pro odvoz zvýšené produkce odpadu.

Za 52 odvozy kontejneru BOBR 110 litrů je roční poplatek 6.950,– Kč.

Odbor správní a životního prostředí
Marcela Mráková

Zamyšlení před koncem roku

Při procházkách naším městem si uvědomuji, kolik generací vytvořilo současný vzhled města a kolik lidí, jejichž jména jsme již zapomněli, se podílelo na této činnosti.

Pamatuji Smiřice před 25 lety a uvědomuji si, jak velkou změnou za tu dobu prošly. Bylo by možno diskutovat dlouze o tom, že staré domy na jižní straně Palackého ulice měly své kouzlo. Za současného stavu by bylo dobré doplnit ulici o další obytné domy na místech prázdných rohů – např. vedle domů čp. 25 a 26 (dříve zde byla prodejna s obuví). V nových bytech by našla domov mladá generace manželů – rodičů. Smiřice totiž mládnou a podle nejnovějších odhadů bude v budoucnu třeba více bydlení pro mladé a méně domovů důchodců.

Jsem přesvědčena o tom, že všichni představitelé, kteří hospodařili s majetkem města, chtěli pro město to nejlepší. Po roce 1989 získalo město bezúplatným převodem bytový fond. Jeho prodejem získalo město finanční prostředky, z kterých hradí obnovu chodníků, komunikací, osvětlení – čili dochází ke zhodnocení majetku města. Jsem přesvědčena o tom, že to byl dobrý tah.

Majitelé výhodně získaných bytů se mohou přesvědčit, že starost o majetek není vždy jednoduchá.

V letech 2000 až 2001 získalo město (po požáru) obytný dům čp. 199 v Cukrovarské ulici. Nákladem 10 milionů korun zde vzniklo 11 bytů. Těch 10 milionů město doslova „vydupalo“ z ministerstva financí, tj. ze státních prostředků. Městská pokladna zůstala nedotčena a majetek města je větší o hodnotu 10 milionů. Mnozí občané mohou namítnout, že to byla zbytečná investice, ale mohu vás ubezpečit, že uzavřené nájemní smlouvy nedávají neplatičům šanci. Roční příjem nájemného z domu čp. 199 činí 300 tisíc Kč, přičemž náklady na dům budou minimální, protože dům je prakticky nový.

Blíží se konec roku 2001 a začátek roku 2002. Příští rok bude rokem volebním. Přeji Smiřicím, aby nově zvolení představitelé města netrvali na tom, aby si lidé pamatovali jejich jména a jejich politickou příslušnost, ale aby své poslání brali jako projev důvěry a ocenění, které by neměli zklamat. Ve svých funkcích by se neměli věnovat budování své kariéry, ale zlepšování tváře Smiřic.

Do nového roku přeji všem občanům zdraví, které je zároveň štěstím a přeji si, abychom se k sobě navzájem chovali jako dobří sousedé.

Vítězslava Klůzová, tajemnice MěÚ

Zprávy

Obecního úřadu Holohlavy

Příprava na závěrečný účet hospodaření obce v roce 2001

Do konce roku 2001 chybí několik málo dní a tak je možno celkem přesně vyslovit předpoklad, jak se naplní rozpočet obce na tento rok.

V příjmové části rozpočtu obce v současné době chybí 610 tisíc Kč. Jedná se o příjmy z daní (daňové výnosy), které jsou stanoveny zákonem v závislosti na velikosti obce, to je na počtu občanů s trvalým pobytem v obci. Je předpoklad, že se v průběhu prosince tento schodek sníží, ale rozhodně nevyrovná.

K 1. 12. je příjmová část rozpočtu splněna na 90,2 %, výdajová část na 91 %.

Využití finančních prostředků:

• rekonstrukce vozovky U Trati	985.500,— Kč
• výstavba chodníku v ulici Na Výsluní	137.340,— Kč
• výstavba chodníku v ulici Jabloňová	337.500,— Kč
• opravena komunikace v ulici Na Lávkách	39.000,— Kč
• oprava sousoší před hřbitovem	30.000,— Kč
• oprava věžních hodin na kostele sv. Jana Křtitele	180.500,— Kč
• doplnění zeleně na hřbitově	18.700,— Kč
• oprava opěrné zdi parčíku před farou	47.600,— Kč
• prodloužení veřejného osvětlení ke garážím v Luční ulici	51.000,— Kč
(město Smiřice přispělo na tuto výstavbu částkou 10.000,— Kč)	

Dále byla věnována řada dalších nákladů, jako např. úhrada na spotřebu všech druhů energie, údržbu vzhledu obce, příspěvek na dopravní obslužnost, veřejné osvětlení, provoz školy atd. Rozpočet na příští rok se v současné době připravuje. Projednávat se bude v lednu 2002.

Historie věžních hodin kostela sv. Jana Křtitele

Hodinový stroj byl vyroben firmou HAINZ v roce 1917. Jedná se o tzv. čtvrtkový stroj upravený vloženým kolem na tzv. osmidenní. Tyto stroje potřebovaly větší hmotnost závaží. Celé soukolí včetně ložisek bylo proto abnormálně namáháno. To byl jeden z hlavních důvodů, proč se přestaly od roku 1921 vyrábět.

Před rekonstrukcí byl hodinový stroj silně poškozen. Měl zlomené kyvadlo, zdeformované hřídele náťahových bubnů, rozbitý kontrolní číselník a poškozená ložiska. Stroj i rozvody vlivem dlouhé nečinnosti byly napadeny korozí. Venkovní číselníky a tepané ručičky chyběly. Ručičkové stroje byly neúplné. Cimbály zůstaly původní.

V rámci rekonstrukce byl stroj vybaven tzv. minutovým vypouštěním, elektrickým nátahem a řídicí elektronikou, která umožňuje automatický přechod na zimní – letní čas a má paměť pro případ výpadku elektrického proudu. Rekonstrukci provedla firma HAINZ s.r.o. Praha. Záruční doba na hodinový stroj je 24 měsíců a na elektroniku 12 měsíců. Spuštění stroje po opravě bylo provedeno 19. 11. 2001.

Odstraňování komunálního odpadu v příštím roce

Zákon č. 185/2001 Sb. o odpadech mění s účinností od 1. 1. 2002 dosavadní zákon o místních poplatcích a tím i zavedené zvyklosti v systému sběru, třídění a odstraňování komunálních odpadů. Zvyšuje sazbu za skládkování, to je za ukládání komunálního odpadu na řízenou skládku. Nový zákon v § 84 rozděluje sazbu poplatku na dvě částky takto:

- a) na částku až 250,- Kč za osobu s trvalým pobytem v obci,
- b) na částku stanovenou dle skutečných nákladů obce předchozího roku na sběr a skládkování ve výši až 250,- Kč na osobu s trvalým pobytem v obci.

K 30. 11. 2001 bylo od občanů za svoz a ukládání na řízené skládky vybráno 88.180,- Kč. Firmě RUND však bylo za svoz a ukládání na výše uvedené skládky proplaceno 175.054,- Kč. Tento nepoměr bude muset zastupitelstvo obce řešit v lednu. Ze strany zastupitelů je snaha řešit tuto situaci pro občany přijatelným způsobem.

Za Obecní úřad Holohlavy Miroslav Hlava, starosta

Víte že,

vánoční osvětlení borovice před obecním úřadem neodolalo nenechavcům ani 24 hodin? Řada občanů lituje, že je zničena pěkná vánoční výzdoba. Je smutné, že mezi námi žijí tak bezcitní vandalové.

Vokřálová Ludmila

Klidné a spokojené vánoční svátky plné pohody dospělým, hodně radosti z dárků dětem.

*Pevné zdraví, mnoho splněných přání, osobních i pracovních úspěchů
přejí všem občanům
členové zastupitelstva obce.*

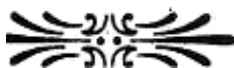
Společenská kronika Holohlav

Stejně jako ve Smiřicích mají i v Holohlavech potíže se získáváním aktuálních údajů o počtu obyvatel a o jeho změnách. Obecní úřad v Holohlavech získá výpisy z Okresního úřadu v Hradci Králové až v lednu, proto nemůže uvést nejnovější údaje. Není znám počet narozených dětí ani seznam občanů, kteří zemřeli.

Jubilant z uplynulého období:

80 let se dožil pan Duchoň Miroslav Holohlavy, Zadní ulice

VV

Milí občané!

Přání krásných Vánoc prožitých v klidu, lásce a míru a do nového roku 2002 úspěšné a bezstarostné dny, více zdraví a více splněných tužeb spolu s poděkováním za váš zájem projevený o činnost a život na naší škole

vám zasílá a přeje

**Střední odborné učiliště potravinářské s jeho 360 žáky, 36 zaměstnanci
v čele s ředitelkou školy ing. Emou Baborákovou.**

Smiřičtí jubilanti

V minulém čísle Zpravodaje bylo psáno o Mistru Milanu Knoblochovi. Na letošní rok připadla „kulatá“ výročí tří významných lidí, kteří si naši pozornost také zaslouží, protože všichni byli nějak svázáni s našimi Smiřicemi. Když bylo ve 3. čísle Zpravodaje psáno o smiřických symbolech, vyznělo to tak, že lidé nejsou nakloněni tomu být hrdí na svou vlast, na své město. Když si

uvědomíme, že i v našem malém městečku se narodily nebo zde žily významné osobnosti, pak bychom se měli stát zdravými patrioty.

Proč je ve Smiřicích ulice Eduarda Karla?

Jedna ze smiřických ulic má název ulice Ed. Karla. Už jen starší spoluobčané vědí, po kom byla tato ulice pojmenována. Snad nebude na škodu připomenout si tuto poměrně významnou osobnost – vždyť Eduard Karel byl smiřickým rodákem.

Eduard Karel se narodil 20. ledna 1861 jako čtvrté z pěti dětí rodičů Josefa Karla a Františky Karlové rozené Hejčmanové. Byla to rodina řezníka, bydlící v Palackého ulici v domě čp. 90 (je to malý domek, ve kterém nyní bydlí p. Bořivoj Kníže). Nejdříve vychodil smiřickou školu – tehdy ještě jen dvoutřídní (teprve od r. 1874 byla smiřická škola čtyřtřídní, nynější tzv. stará školní budova v Jiráskově ulici byla postavena r. 1895). Jeho školní prospěch byl dobrý, ale v kreslení vynikal. Když Eduard dokončil smiřickou školu, otec ho nechal vyučit zámečnickému řemeslu v panské pile (u cukrovaru). Na jeho studia nebylo v rodině dost peněz hlavně i z toho důvodu, že jeho starší bratr už studoval v Hradci Králové.

Malý Eduard rád kreslival a v této zálibě byl podporován tehdejšími uznávanými učiteli Petrem Pavlem Skořepou (později i ředitelem školy – viz dále). Ten mu půjčoval ke kopírování ilustrované knihy a fotografie. Doma pak měl Eduard spoustu výkresů – matka, která už byla vdovou, to hodnotila tak, že „Eda z dlouhé chvíle zbytečně kazí papír“. Při jeho onemocnění ho navštívil doma tehdejší také velmi dobře známý smiřický lékař MUDr. Otakar Jedlička. Všiml si Eduardových výkresů a zaujaly ho. Vyžádal si několik jeho nejzdařilejších výkresů a zaslal je k posouzení do Umělecké besedy v Praze.

Dalších několik týdnů plynulo normálně – Eduard chodil do práce na pilu za týdenní mzdu 2,40 krejcarů. Když přišel jednou domů na oběd, matka mu vyřídila, že má přijít večer k MUDr. Jedličkovi. Pan doktor mu přečetl obsah dopisu, který přišel z Prahy. Posudek na jeho kresby byl poměrně hodně příznivý. V dopise byl i dotaz na majetkové poměry rodiny. Matka souhlasila s tím, aby Eduard odjel do Prahy, ale upozornila ho na to, že mu nemůže na případná studia v Praze finančně přispívat – jediné, co pro něj může udělat, že mu vypere prádlo, které si bude domů posílat.

Eduard se vydal do světa – do Prahy, kde byl přijat na zlatnickou odbornou školu. Zde se vyučovala kresba, rytectví, cizelování (pozn.: cizelování = zdobení kovu tepáním) a modelování.

Protože byl z chudé rodiny, bral stipendium 10 zlatých měsíčně. Jednou za 7 týdnů přišlo z domova ze Smiřic vyprané prádlo a v jednom rohu v šátečku byl přibalen čtvrtzlatník na přilepšenou od matky. Nedostatečná výživa způsobila, že Eduard začal trpět podvýživou a nakonec velmi vážně onemocněl. Tři měsíce zápasil se smrtí. Nakonec to s ním dobře dopadlo a jedinou nutností bylo dohnat o prázdninách to, co ve škole zameškal.

Na začátku dalšího školního roku přijel na školu v Praze inspektor až Vídně – pan dvorní a tajný rada, rytíř Rudolf Eitelberger. Ten byl také ředitelem Rakouského muzea pro umění a průmysl. Pan inspektor přijel pochopitelně kontrolovat výsledky práce školy. Za oknem zahlédl ve velkém formátu rytinu do mosazi – od ředitele školy O. Meutzla se dověděl, že jejím autorem je žák školy Eduard Karel. Karel byl ihned zavolán do ředitelny, kde ho pan inspektor vybídl, aby přešel do Vídně na umělecko-průmyslovou školu. Upozornil Karla na to, že v Praze by ho nečekaly žádné dobré vyhlídky. Proto mu nabízel studium ve Vídni u výborného grafika W. Ungera a stipendium ve stejné výši jako v Praze.

Mladý Karel se hned večer vydal na cestu do Vídně. Ze svých 10 zlatých dal 7 zlatých za lístek na vlak – zbývaly mu jen tři zlatky. S hrůzou si představoval, co by bylo, kdyby ve Vídni nebyl přijat! Co by potom dělal?!

S ubohým majetkem v malém uzlíčku a s výkresy pod pažďí se ocitnul na vídeňském nádraží – Franz Josef Bahn Wien. Dostal se na adresu Stubering Ringstrasse – tam v Rakouském muzeu odevzdal doporučující dopis panu tajemníkovi Dobravskému. Ten po jeho přečtení vytáhl tiskopis a dal ho Karlovi podepsat. Zároveň mu předal slíbené stipendium 10 zlatých. Pak ho odvedl do sousední budovy k malému zrzavému pánovi – k profesorovi W. Ungrovi. Ten si také přečetl doporučující dopis a prohlédl si jeho výkresy. Karlovi spadl kámen ze srdce, když mu pan profesor oznámil, že je přijat.

Pak ještě další Karlovou starostí bylo najít ubytování. V tom samém roce přijel do Vídně rytíř Vojtěch Lanna, který Karla hlavně v začátcích hmotně podporoval.

Ve škole Karel kreslil, leptal a ryl do mědi podle starých klasických mistrů, podle předloh obrazů a uměleckých kovových předmětů, kopíroval řadu Rembrandtových listů – tím vším se učil grafickému řemeslu. Později kopíroval podle originálů Franze Halse, Van der Meera, Rubense a podle francouzských mistrů rytiny a lepty. Pracoval i podle bronzových předmětů z dvorních sbírek (Schatzkammer) pro dvorního radu Leitnera a do Prahy pro profesora Jana Koulu pro časopis Památky království českého.

V roce 1885 – to už bylo Karlovi 24 let – přestoupil na speciální školu pro dřevoryt a lept k profesorovi W. Hechtovi. Zde zároveň působil při vzniku díla korunního prince Rudolfa „Die Österreichische-Ungarische Monarchie im Wört und Bild“. Do tohoto díla kreslil podle starých listin a mědirytin a ryl do dřeva přísnou faksimile (pozn.: faksimile = přesná napodobenina tisku) a tónové dřevo podle originálu.

Do Karlova oboru začala pronikat modernizace, spočívající v používání fotomechanické techniky. Starší ruční reprodukční technika začínala zanikat, protože cenový poměr mezi leptem a mědirytím na straně jedné a mezi levnější heliogravurou (pozn.: heliogravura = způsob fotomechanického přenesení polotónového diapozitivního obrazu na vrstvu na měděné desce = umělecká forma měditisku) na straně druhé byl značný. Stará ruční technika přestávala být postupně používána. V sedmdesátých letech 19. století vynalezl v Praze profesor J. Husník světlotisk, v roce 1879 akademický malíř K. Klíč přišel s heliogravurou a v roce 1883 mnichovský Meisenbach uvedl do tohoto oboru autotypii. Více než 200 vídeňských školených grafiků zůstalo bez práce – ze zoufalství si dva Karlovi spolužáci vzali život.

Karel zůstal až do roku 1890 žákem umělecké průmyslové školy i spolupracovníkem na výše uvedeném díle korunního prince Rudolfa. V té době zemřela Karlova matka – bratr mu měl vyplatit podíl z dědictví. Protože však neměl dost peněz, nezaplatil mu nic – přesto nakonec bratr zbankrotoval.

V roce 1890 Karel opustil Vídeň a přešel do Karlových Varů. Získal práci, která vůbec neodpovídala jeho vzdělání. Pro zdejší porcelánku kreslil a leptal vzorky do oceli. Ač nerad, musel přistoupit na tvrdé podmínky a přizpůsobit se fotochemografii.

V roce 1894, kdy už byl ženat, odešel z Karlových Varů do Prahy do nového povolání k firmě Husník a Hausler. V noci kreslil obrázky do kalendářů, ve dne pracoval za malý plat. Proto v roce 1898 znovu změnil místo a odjel do Vídně, kde se uchytil ve světoznámé grafické firmě J. Löwy. Zde byl za svou práci náležitě vážen i placen. Pro Karla však vyvstal jiný problém. Jeho děti už chodily do školy – pochopitelně, že se ve Vídni učily v německém jazyku. I když rodiče na ně mluvili doma česky, děti odpovídaly německy. To se nelíbilo jeho manželce, která chtěla, aby děti zůstaly Čechy. Proto na manželovi požadovala, aby si našel místo v Čechách.

Začal proto hledat nové místo. Nabízelo se mu místo v Dánsku v Kobenhavenu (hlavní město Dánska Kodaň) u firmy Eilers – nabízela mu plat 300 zlatých rak. měny měsíčně a k tomu byt, otop a světlo. S ohledem na rodinu však přijal méně výhodné místo v Praze u začínající grafické firmy Unie za měsíční plat 150 zlatých, kde nastoupil na místo vedoucího uměleckého oddělení.

Karel už ani nedoufal, že by mohl uplatnit své dovednosti, získané na umělecké škole ve Vídni. V té době se však v Praze začal projevovat velký zájem o grafiku a hlavně o lept. Tehdejší význačný krajinář profesor Julius Mařák seznamoval žáky na akademii s leptem. Mařák zemřel a nebyl zrovna nikdo, kdo by ho mohl nahradit. Profesor K. B. Mádl, s kterým Karel studoval ve Vídni, si na Karla vzpomněl. Karel se potom ve volných chvílích velmi rád věnoval všem zájemcům. Nová generace grafiků však už více tvořila, ti starší – mezi ně patřil i Karel – byli hlavně reprodukcními kopisty. Ke Karlovi začali chodit na poradě později velmi známí umělci. Nejdříve přišel malíř Josef Barta, potom Zdenka Braunerová, Joža Úprka, Adolf Kašpar, Englmüller, K. Špilar, Preisler, Hofbauer, Homoláč, Alfons Mucha. Už těsně před svou smrtí přišel ke Karlovi i starý mistr Mikoláš Aleš, protože i on si chtěl zkusit tvořit pomocí leptu. Přicházeli další a další umělci, kteří hledali poučení o grafických technikách – lept, akvatinta, suchá jehla, mezzotinta (pozn.: mezzotinta = grafická technika, při které se povrch měděné desky zdrsní a pak vyškrabuje a uhlazuje – na díle potom nepůsobí linie, ale plynulé přechody mezi světlem a stínem), vermisa i dřevoryt. Karel za své rady nebral žádné honoráře, rád posloužil těm, kteří projevíli zájem.

Do grafické Unie chodíval často i Max Švabinský. Nejprve Karel Švabinského přemlouval pro grafiku, protože žádný jiný z českých umělců neměl pro ni tak velký talent – ale on stále nechtěl. Jednou byl Švabinský v dobré náladě, sedl si k měděné desce připravené pro lept a načrtl na ni hlavu starce. Pak prohlásil, „teď už budu mít od vás pokoj“ a odešel. Po jeho odchodu Karel desku vyleptal a zhotovil tři otisky a po sluhovi je poslal Švabinskému. Ten přišel hned druhý den ke Karlovi se slovy „buďte mi mým učitelem a já budu vaším žákem“. Švabinský pak chodíval ke Karlovi do dílny každý pracovní den. Později naopak Karel chodíval do ateliéru Švabinského k Prašné bráně. S leptem začal Švabinský v roce 1906 a s dřevorytem o Vánocích roku 1916. Karel spolupracoval se Švabinským v letech 1906 až 1922 – o nedělích a svátcích k němu chodíval do jeho ateliéru a sledoval ho, jak graficky tvořil.

Karel v grafické Unii řídil čtyřbarvotisk, heliogravuru a jistou dobu i barevný světlotisk. Pod Karlovým dozorem a s jeho spoluprací byly vydány: Vyšehradský kodex, Babička Boženy Němcové ilustrovaná Adolfem Kašparem, Joža Úprka, Hynais, Švajger, Mařák, Myslbek, Mánes, české a moravské ovoce podle přírody. S Karlovým přispěním bylo vydáno i veledílo Monografie

ruských umělců, které vypracoval podle originálů v Moskvě a Petrohradě. Za ikony, provedené Karlem, obdržela Unie na světové výstavě v Paříži roku 1925 nejvyšší vyznamenání „Grand Prix“.

V roce 1913 zavedl Karel nejnovější způsob rotačního tisku z hloubky – mimochodem se jednalo o vynález Čecha Karla Klíče. Klíč držel tuto technologii v tajnosti – Unie pojmenovala tento druh tisku „neotypii“.

Přišel rok 1918 – vymanění z rakousko-uherské říše, vznik samostatného Československa. Čeští umělci se zapojili do tvorby vládních cenin, poštovních známek, papírových peněz a ještě dalších potřebných tiskovin. Alfons Mucha zhotovil návrh na první československou poštovní známku – filatelisté určitě vědí, že to byla známka s vyobrazením Hradčan. O rok později Max Švabinský vytvořil další poštovní známku s portrétem 1. prezidenta T. G. Masaryka. Švabinský svěřil soukromě rytí známky do oceli Karlovi. Unie se to dověděla – protože to Karel udělal bez jejího vědomí, dala mu výpověď.

Karlovi bylo tehdy 59 let. Pomyslel hned na rodinu a představoval si, jak těžké by bylo její vydržování bez místa. Přišel domů zcela zničen a začal si stěžovat manželce. Ta mu však pouze pověděla, ať jde dál – že má návštěvu. Ta se představila jako profesor František Kysela z umělecké průmyslové školy – přišel s nabídkou, zda by k nim Karel nechtěl jít učit grafiku. I když se Karel těšil na to, že si po ztrátě náročného zaměstnání alespoň na chvíli odpočine, pochopitelně že nové zaměstnání velmi rád přijal. Hned druhý den se představil na Ministerstvu vyučování a národní osvěty na oddělení sekčního šéfa Dr. Zd. Wirtha. Na škole složil Karel do rukou rektora Dr. A. Matějčka slib a už druhý den učil. Ve speciální škole prof. Františka Kysely, Brunera a Jaroslava Bendy vyučoval tehdy používané grafické techniky: dřevoryt, mědiryt, akvatintu, suchou jehlu, mezzotintu, lept a uměleckou zinkografii (pozn.: zinkografie = zhotovování štočků pro tisk leptáním zinkových desek). Když byl na této škole asi 6 týdnů, opět se ozvala Unie, které se nelíbilo, že byl přijat na tuto školu bez jejího souhlasu.

Na této škole míval Karel 18 až 20 žáků – mezi ně patřili i známí výtvarní umělci: Karel Svolinský, Cyril Bouda, Švajdler, Kinský, rytec poštovních známek B. Heinz, Vrobl, Z. Majrová a další. Karel se tak stal prvním učitelem grafiky u nás, naši umělci nemuseli hledat vzdělání v cizině – tito umělci pak předávali své zkušenosti dalším.

Po večerech a o nedělích docházel Karel do Ukrajinské akademie, kde vyučoval rovněž grafiku. Přednášky pořádal i v Technologickém ústavu a na Státní fotografické škole na Smíchově. Kromě toho vykonával Karel dohled nad tiskem československých bankovek.

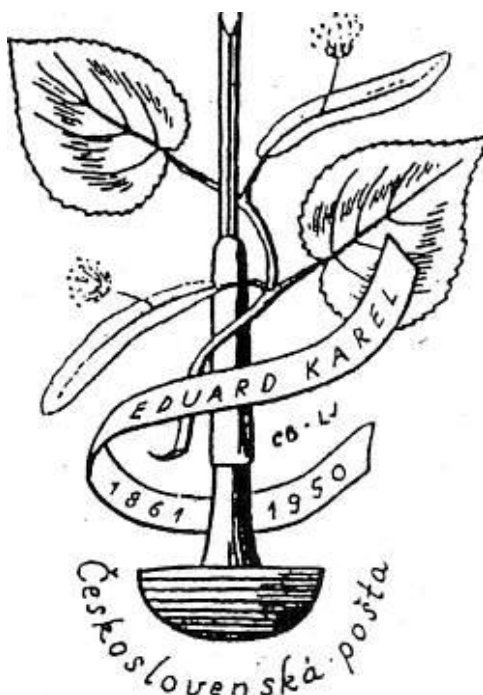
Ve volných chvílích se Karel věnoval kreslení a leptu podle přírody – vznikly krajiny Hrad Kost, Hradčany, Karlštejn, Trosky, Pernštejn, podle nástěnné skici v kostele sv. Petra a Pavla na Vyšehradě vznikl Vyšehrad z roku 1400. Kromě mnoha dalších maličkostí vyryl i podobiznu prezidenta T. G. Masaryka.

V roce 1928 si vzal Karel zdravotní dovolenou a v roce 1929 (to mu bylo už 68 let) odešel do důchodu. Podzim svého života strávil Karel v Turnově, kde také 18. října 1950 zemřel.

Nyní ještě k titulní stránce Zpravodaje: 18. prosince 1961 (právě před 40 lety – při příležitosti 100. výročí Karlova narození) vydalo tehdejší Federální ministerstvo spojů ke Dni československé známky poštovní známku s vyobrazením Eduarda Karla. Touto známkou začala volná emisní řada poštovních známek, které měly připomenout významné osobnosti české rytecké školy. Znamka byla vytištěna kombinovaným dvoubarevným hlubotiskem v listech po 50 kusech Tiskárnou

spojů v Praze. Autorem výtvarného návrhu pro tuto známku byl význačný umělec v tomto oboru – a žák Eduarda Karla – Cyril Bouda. Rytina pro tuto známku byla provedena rovněž velmi dobře známým rytcem Ladislavem Jirkou.

Obálka prvního dne i s příležitostným razítkem byla rovněž dílem obou uvedených umělců – Cyrila Boudy a Ladislava Jirky.

Neměli bychom zapomínat na lidi, kteří něco dokázali, kteří obohatili naši kulturu a kteří proslavili naši vlast nebo **i naše město** – proto máme u nás ve Smiřicích na paměť a pro vzpomínku na významného rodáka **ulici Eduarda Karla**. Dobrou příležitostí ke vzpomínce na Eduarda Karla je také letošní **140. výročí jeho narození v našem městě**.

Podle dopisu Eduarda Karla Josefu Zemanovi ze dne 23. dubna 1940 i podle dalších pramenů pro Zpravodaj připravil

Miroslav Volák

Josef Zeman (1887–1961)

V Palackého ulici na domě čp. 87 je pamětní deska, ze které se můžeme dovědět, že se zde 10. října 1887 narodil Josef Zeman. Po ukončení studií na učitelském ústavu nastoupil na učitelské místo na obecné dívčí škole v Náchodě. Po 22 letech služby se stal okresním inspektorem v Chotěboři. Po roce 1918 se stal zemským inspektorem Ministerstva školství v Praze. Stal se jedním ze zakladatelů školství pro děti vyžadující zvláštní vyučování. Zasadil se o výstavbu zvláštních škol a ústavů pro postižené děti.

Josef Zeman se podrobně zajímal i o historii Smiřic. Své poznatky pak uveřejnil v mnoha článcích v časopisech a také v publikaci „Z pamětí města Smiřic^{N./L.}“. Tento spis vyšel v 1. vydání v roce 1910 – v roce 1946 předal Zeman městu rukopis II. upraveného vydání – to však nebylo publikováno a je uloženo v Pamětní síni. Josef Zeman zemřel v Praze 12. března 1961 – tedy před 40 lety.

Za své zásluhy byl Josef Zeman jmenován Čestným občanem Smiřic. A nyní si můžete uvědomit, že Zemanova ulice (část hlavní ulice od Opletalových po křižovatku u budovy bývalého Dřevotvaru) není určité na počest současného premiéra vlády, ale na památku dalšího významného smiřického rodáka – Josefa Zemana.

(mv)

Petr Pavel Skořepa (1844–1901)

Petr Pavel Skořepa není smiřickým rodákem – narodil se v rodině kováře 3. ledna 1844 ve Velkém Vřešťově. Absolvováním dvouročního kurzu pro učitele v Hradci Králové se stal v roce 1861 učitelem. Nejdříve působil krátce na německé škole v Zaloňově u Jaroměře. Odtud přešel na školu v Holohlavech.

13. října 1866 byl zastupitelstvem Smiřic vybrán za učitele na tehdejší triviální školu ve Smiřicích. V historii školství ve Smiřicích patřil P. P. Skořepa k velmi dobrým učitelům. Během jeho 35letého působení na smiřické škole vzrostla škola z původní dvoutřídní na čtyřtřídní v roce 1875, na pětitřídní v roce 1880 a v roce 1884 už byla zdejší škola šestitřídní. V roce 1893 vznikla 5třídní obecná škola (současný I. stupeň školy) s pobočkou pro děvčata v páté třídě a 3třídní měšťanská škola (současný II. stupeň ZŠ).

P. P. Skořepa usiloval o zřizování dalších tříd, aby v nich nemuselo bývat dřívějších až 100 dětí. Zřejmě i jeho usilováním a přesvědčováním přistoupilo město ke stavbě nové školní budovy – současné „staré školní budovy“ v Jiráskově ulici, která byla otevřena v roce 1895.

P. P. Skořepa ve snaze o pomoc méně majetným rodičům usiloval dvacet let o zřízení dětské opatrovny – mateřské školy. S pomocí bohatých přátel města vznikla mateřská škola ve Smiřicích v roce 1889.

Skořepova učitelská práce byla hodnocena velmi vysoko a získal mnohá ocenění. I proto byl roku 1886 jmenován Čestným občanem Smiřic a současně byl vyznamenán titulem „ředitel“.

Pokud nás překvapují současné nedobré politické poměry, ani dříve nebylo všechno v pořádku. I tak vynikající a obětavý pracovník musel přemáhat nepřízeň veřejnosti. Poprvé před rokem 1880 pro nedobré politické poměry ve městě a podruhé v posledních dvou letech života. Tehdy se dění ve městě vyhrlo natolik, že Skořepa jejich vlivem těžce onemocněl a 13. srpna 1901 teprve 57letý ve svém rodišti zemřel. Letos tedy uplynulo od jeho smrti rovných 100 let.

Na rozdíl od předchozích dvou jubilentů, P. P. Skořepa nemá ve Smiřicích „svou“ ulici. Když půjdete na hřbitov, zastavte se u jeho hrobu při zadní zdi a věnujte mu také vzpomínku.

(mv)

Životní jubileum sportovce

V pátek 26. října letošního roku oslavil na smiřickém kuželníku krásné 80. narozeniny pan

Zdeněk Runkas

všestranný sportovec a kronikář Tělovýchovné jednoty Sokol Smiřice. V mládí hrával závodně házenou, kuželky a tenis. Tenis si rád zahraje i nyní. Ještě stále pomáhá s prací ve vedení zdejší tělovýchovné jednoty.

Do dalších let pevné zdraví, stálý zájem o sportovní dění přeje a za práci vykonanou pro smiřickou tělovýchovu děkuje

výbor TJ Sokol Smiřice – ing. Milan Plšek, předseda

Co nám prozradí asi 70 roků starý pohled

Asi před 70 lety byla vydána firmou M. Javorovský ze Sadské sada pohledů ze Smiřic. Zachycuje několik záběrů z různých míst Palackého ulice, pohled na vjezd do zámku, pohledy z věže kostela a ještě další. Těchto pohledů se asi zachovalo ve smiřických domácnostech větší množství. Zadávejme se na uveřejněný pohled.

Je na něm zachycen pohled na Palackého ulici z místa před současnou Zvláštní školou (tehdy ještě Malburgovou vilou). Pomocí lupy se dá přečíst většina vývěsních tabulí a to umožní udělat si představu o tehdejších živnostech a obchodech. Dá se zjistit, že co dům, to nejméně jeden krámk – živnost. Prohlédněme si nejdříve pravou stranu, kde toho je vidět mnohem více.

Hned v prvním domě (kde nyní bydlí p. Prostředník) byly: 1. obchod Josefa Slezáka – Kožešiny, 2. Živnostenská záložna – ta nabízela na jedné straně možnost vkladů a inkasa a na druhé straně poskytovala zálohy a zápůjčky a 3. obchod Josefa Strejčka – zde byly prováděny opravy deštníků a podle vystaveného zboží před krámkem bylo patrné, že zde byly prodávány věci pro domácnost i pro hospodářství (vystavena zde byla dřevěná lopata, dřevěný oblouk k pile a tehdy ještě ženám ke praní prádla nezbytná valcha).

V dalším patrovém domě (nyní prodejna náhradních dílů pro automobily) byl „Módní závod U Havlů“. Třetí – přízemní domek zde už v dnešní době nestojí. V tomto domku byla prodejna s obuví firmy Baťa. Po roce 1948 byla tato prodejna zestátněna a označena OKG (obuv, kůže, guma). Lidová tvořivost si toto označení přehodnotila na: Oběste Klementa Gottwalda nebo Osel Klement Gottwald (pro mladší čtenáře – to byl tehdejší čs. prezident). Prodejna proto brzy

změnila název postupně na Svit, Snahu, Obuv. Prodejna obuvi zde zmizela, když někdy kolem roku 1970 byl domek zbourán. Právě v tomto místě je vjezd do panelákového sídliště gen. Govorova.

Mezi tímto domkem s prodejnou obuvi a dalším velkým domem (postaven r. 1867 – patří pí Haičmanové) býval poměrně úzký průjezd do podnikatelského areálu, kde bývala sušárna cikorky a také parní pila.

Další dům patřil podnikateli p. Bartoškovi a jak oznamuje vývěsní tabule, v tomto domě „ve dvoře“ byl Pohřební ústav. Kromě toho zde nabízel své služby – opravu obuvi – Josef Suchý.

Přízemní domek (nyní je vlastníkem p. Matuška) byl jediným v této řadě, ve kterém nebyl žádný obchod ani živnost – patřil však rodině stavitele – tedy také podnikatele.

V dalším malém jednopatrovém domku byl také krámek, ve kterém určitou dobu byla k dostání kola, působil zde puškař, později holič – po r. 1948 zde působil „komunál“ – určitou dobu zde bylo knihařství p. Joneše. Nyní je tento domek součástí sousedního domu – zdravotního střediska – v přízemí má zázemí lékárna a v prvním patře je ordinace MUDr. Ševčíka.

Na místě dnešního zdravotního střediska byl ještě před 70 lety jen přízemní domek, ve kterém byl také krámek – s čím, to z pohledu nelze rozluštit.

Před 70 lety už stál současný rohový dům (nyní patří bance GE Capital, která zde měla určitou dobu svou pobočku). V něm měl před 70 lety svůj obchod „materialista“ – dnes takovému obchodu říkáme drogerie. Na vývesce se nabízela pánská ochrana Primeros gum. Na dalším rohu byl knihkupecký závod p. Adolfa Mahlera.

Poslední dům, viditelný v této řadě, je velký dům s dnešní restaurací Oáza. Tehdy to byl hotel Andrejsek – v sále cvičili sokolové a promítalo se kino – později zde bylo jen to kino – však zde ještě dodnes zůstalo označení KINO MÁJ.

Na levé straně ulice je toho vidět mnohem méně. Hned vlevo je bývalý domek čp. 12 (o tom už bylo ve Zpravodaji psáno) – zde ještě vývěsní štít oznamuje, že je zde holičství Edvarda Karpíška. Holičství se dalo poznat i podle lesklého mosazného kotouče. Další dům patřil podnikateli Julišovi. V jeho domě čp. 13 býval obchod – mimo jiné zde prodávali tehdy nejmodernější radiopřijímače – je možné rozeznat logo fy PHILIPS a logo fy TELEFUNKEN. Kromě obchodu zde byly i sklady. Před zbouráním tohoto domu zde byla prodejna zeleniny a ve dvoře měli své sídlo vodaři. Další levá část této ulice už není vidět. Byly tam však další krámky i hospoda.

Kousek ulice a co tu působilo podnikatelů! Dnes tu jsou dva pěkné krámky dlouhou dobu prázdné. Málokdo se chce pustit do podnikatelského rizika – schválně, uměli byste poradit, co by se zde mohlo ještě prodávat.

Za zmínku stojí i dláždění ulice. Vozovka byla dlážděna obrovskými žulovými kostkami o rozměrech až 30 x 20 x 20 cm (1 vážila kolem 15 kg! – když byla vozovka rozebrána, hodně smířických občanů si s nimi vylepšilo sklep). Vozovka byla hodně vypouklá. Po stranách vozovky byly rigoly vydlážděné nepravidelnými kostkami. Jízda na kole zde nebyla vůbec příjemná – však podobné dláždění je na silnici kolem hřbitova – zkuste si tam jet na kole. V době pořízení této fotografie se jezdilo hodně na kolech (chodilo se však hlavně pěšky) – proto prakticky před každým obchodem byl stojan na kola. Na doplnění – tehdy se ještě na silnici podle předpisů jezdilo vlevo!

(mv)

Předběžné výsledky sčítání lidu, domů a bytů ve Smiřicích

Počty obyvatel Smiřic:

celkem	z toho		muži	ženy
	trvalý pobyt	dlouhodobý pobyt		
3182	3178	10	1558	1624

Obyvatelé Smiřic podle věku:

celkem	0–14	15–59			60 a více		
		muži	ženy	celkem	muži	ženy	celkem
3182	569	1060	1034	2094	199	320	519

Obyvatelé Smiřic podle národnosti:

celkem	dle národnosti						
	česká	moravská	slovenská	německá	polská	rómská	ostatní, nezjištěná
3182	2921	1	104	2	9	4	141

Obyvatelé Smiřic podle náboženského vyznání:

celkem	z toho dle církve					
	bez vyznání	římskokatol.	čs. brat. evang.	čsl. husitská	ostatní	nezjišť.
3182	2024	591	37	125	65	340

Domy a byty ve Smiřicích:

domy	byty	trvale obydlené byty	neobydlené byty	důvody trvalého neobydlení		
				užíván přechodně	k rekreaci	nezpůsobilý k trv. užívání
614	1213	1105	108	37	13	20

Poznámky:

- chyba v druhé části této tabulky nevznikla při opisování údajů vydaných statistikou
- tuto tabulku pro Zpravodaj připravil holohlavský starosta p. Miroslav Hlava
- v Holohlavech a ve Smiřicích je rómský problém vyřešen – podle výsledku posledního sčítání lidu není v Holohlavech ani jeden Róm a ve Smiřicích – jak je vidět z tabulky – se za Rómy přihlásili pouze čtyři naší spoluobčané.

Jedno rčení říká, že „statistika je přesný součet nepřesných čísel“. Na to v dotacích doplatily některé obce, protože jim statistický úřad napočítal méně občanů, než jich ve skutečnosti v těchto obcích bydlí.

Sčítat se dá cokoliv a někdy mohou vycházet docela zajímavé údaje. Tak třeba:

Zajímalo by vás, kolik lidí bydlí ve Smiřicích v jednotlivých ulicích?

Govorova	828	Hankova	60	Labská	27
Cukrovarská	178	Lidická	59	A. Malé	25
Palackého	174	Zahradní	59	Nádražní	23
Sídliště (staré)	136	Brigádnická	53	Zemanova	21
Nývtova	106	Mlýnská	53	Hanzova	19

Jiráskova	101	Ed. Karla	50	A. Seligera	15
Kršovka	99	9. května	45	Příční	14
Komenského	84	Kpt. Jaroše	44	U Elektrárny	11
nám. Míru	75	U Stadionu	43	Jedličkova	10
Hradecká	68	Husova	38	U Vlečky	9
Zámek	68	Nová	34	Krátká	8
Ohrady	65	Spořilov	33	Spojovací	7
		Žižkova	33		

Pro úplnost: 166 občanů nemá v adrese uvedenou ulici – to jsou občané z Rodova a z Trotiny (v Trotině bydlí 17 občanů) .

Věděli jste všichni, že ve Smiřicích je tolik ulic? Víte opravdu všichni, kde ty ulice jsou? Podle počtu zde bydlících se dá poznat, jak je která ulice dlouhá. Není divu, že na sídlišti gen. Gavorova bydlí tolik lidí – vždyť je to celkem 12 panelových domů.

Zajímalo by vás např. i to, jak jsou obsazena jednotlivá popisná čísla? Ve Smiřicích a v Rodově je dohromady 481 popisných čísel. Panelové domy mají sice popisná čísla vyšší než 500, ale v řadě čísel mnohá chybějí.

Nejvíce našich spoluobčanů bydlí v popisném čísle 1 – na zámku – bydlí jich zde 68. Hodně lidí bydlí v panelových domech – od 22 do 43. V domech na tzv. Starém sídlišti (u sběrný druhotných surovin) bydlí od 12 do 20 obyvatel.

Nejvíce domů je rodinného typu, obývaných 1 až 2 rodinami. Zde je přehled o obsazení domů:

v 6 domech bydlí 10 obyvatel	v 43 domech bydlí 5 obyvatel
v 6 domech bydlí 9 obyvatel	v 92 domech bydlí 4 obyvatelé
v 10 domech bydlí 8 obyvatel	v 64 domech bydlí 3 obyvatelé
v 13 domech bydlí 7 obyvatel	v 76 domech bydlí 2 obyvatelé
v 39 domech bydlí 6 obyvatel	v 63 domech bydlí pouze 1 občan

Z výše uvedené tabulky statistického úřadu vyplývá, že některé byty jsou neobydlené – tzn. že v některém rodinném domku nebydlí ani jeden člověk.

(mv)

Ještě něco o ulicích

Smiřickou ulici mají v sousedních Holohlavech, je v Hradci Králové (na Pouchově) a našli bychom ji i v Praze. V Praze mají i jednu **Holohlavskou ulici**.

Rodov najdeme v Čechách jen jeden – je to vesnička, která patří ke Smiřicím. O to víc nás může překvapit, že jen v samotné Praze jsou 4 (čtyři!) **Rodovské ulice**.

115 let smiřické spořitelny

V polovině letošního roku Česká spořitelna i celá její finanční skupina změnila svou firemní identitu – zavedly nový firemní design i obchodní názvy a změnily loga společností, které tvoří skupinu České spořitelny. Tyto vnější změny byly uskutečněny vzhledem k tomu, že Česká spořitelna patří do rodiny silné finanční skupiny rakouské Erste Bank. Nově používaná loga vycházejí z modročerveného loga strategického partnera (pro nás by mohlo být příjemné zjištění, že modrá i červená jsou barvami naší vlajky).

Zatímco bývalá AGROBANKA ve Smiřicích letos svou činnost ukončila, spořitelna (zatím?) zůstala. Je třeba dodat, že spořitelna ve Smiřicích má už poměrně velmi dlouhou tradici. Zahájila svou činnost pod názvem Spořitelna Smiřická 1. ledna 1886 – to je před 115 lety.

Vzhled úřadovny smiřické spořitelny z r. 1934

S myšlenkou založení spořitelny ve Smiřicích přišel člen městské rady Vincenc Nievelt – smiřický lékárník – na schůzi obecního zastupitelstva již v roce 1883. Na schůzi obecního zastupitelstva 15. července 1887 bylo usneseno spořitelnu zřídit. Obec se zavázala převzít záruky za vklady a jejich pravidelné úročení. Jako kauce byla pojištěna částka 20 tisíc zlatých na obecním majetku. Tím byly vytvořeny podmínky pro ustanovení komunálního peněžního ústavu, jehož účelem bylo „... *dáti příležitost méně zámožnému lidu, by své úspory beze vší těžkosti a ztráty času bezpečně a na úroky uložit a při každé potřebě vyzvednouti mohl...*“

Již v prvním roce měla spořitelna, která sloužila i občanům z okolí, 415 vkladatelů, kteří si ve spořitelně uložili 122 tisíc zlatých. V roce 1912 využilo služeb spořitelny již 2623 vkladatelů, kteří zde měli uloženo 3 a půl milionu korun. V roce 1935 bylo již 7100 vkladatelů s celkově uloženou částkou 30,7 mil. korun.

Většina nás spojuje smiřickou spořitelnou s nynější budovou, ve které je i sídlo městského úřadu. V této budově však spořitelna sídlí až od 1. dubna 1934. Před postavením této budovy měla svou úřadovnu v budově čp. 126 – tj. bývalá stará radnice proti budově zámku.

Když už je řeč o spořitelně, ještě také něco o penězích:

Koruna

Název koruna hovoří sám za sebe: měna se jmenuje podle zobrazení odznaku panovnické moci – královské nebo císařské koruny. Zнала ji kdekterá evropská monarchie. Nejstarší byla patrně zlatá

koruna francouzská neboli *écu á ta couronne*, ražená ve 14. století, v 16. století vznikla anglická *crown* a španělská *corona*, známější jako *escudo*. Ve Skandinávii je nejstarší korunou dánská, známá od 17. století, zatímco švédská byla zavedena teprve v 19. století, norská roku 1905 a islandská v roce 1918. V Rakousko-Uhersku se koruna stala měnovou jednotkou v roce 1892; pro rakouskou a uherskou část monarchie měla odlišnou podobu. Po roce 1918 se u nás proměnila v korunu československou (Kč) – dnes máme korunu českou.

Přestaneme platit korunami?

Jak dlouho ještě budeme platit korunami?

Koruna, dolar, rubl...

Pojmenování peněz koruna je velmi staré, už v 16. století byla naším platidlem vedle dukátu také koruna. I v době rakouské monarchie jsme platili korunou, která se pak roku 1900 stala výlučnou měnou Rakouska. Pojmenování naší měnové jednotky v samostatném Československu nebylo tak jasné, jak se dnes zdá. Uvažovalo se o různých názvech dalších, např. sokol, říp, nebo podle tehdejšího ministra financí Rašín.

Název koruna ale zvítězil a máme ho podnes, tak jako různé státy další, např. skandinávské (Norsko, Dánsko, Švédsko) a také Island. Koruna jako název mince a pak i měnové jednotky má původ v latinském *corona* „věnec, vladařský diadém“. Taková koruna byla totiž právě vyražena jako symbol císařské moci i na rakouských mincích. Naše koruna československá mívala po vzniku ČSR v roce 1918 zkratku Kč (stejně označení má i v současné době od roku 1993) – proto se jí lidově říkalo kačka.

Dnes často mluvíme o cizích měnách a devizových kurzech, nejen o evropské měně euro (skloňuje se jako vzor město), ale též o dolaru, marce, libře aj. Jak vznikly jejich názvy? Nejzajímavější je přímá souvislost názvu tolaru i dolaru s naším městem Jáchymov (německy Joachimstal). Tam byly tyto mince poprvé raženy a jmenovaly se tedy joachymstaler, krátce taler – tolar – pozdější americký a jiný dolar.

Podobný původ má i náš haléř, halíř, ze staroněmeckého Heller, jež připomíná jméno města Hallu ve Württembersku, kde se tyto mince razily. Ale půjdeme dál po Evropě. Marky našich sousedů i Finska mají název přenesený. Ve středověku byla marka „pohraniční území“, původní význam je však „znamení“ (zvláště znamení hranice); takovým znamením je i známka, německy Briefmarke; pak i znamení hodnoty platidla; dnes je to měnová jednotka.

Jiné názvy peněz vycházejí z jejich váhové hodnoty. Se samým slovem váha, španělsky peso, souvisí i název španělské pesety. Anglická libra i italská lira je přibližně půl kila (původně drahého kovu). Slovo libra je z latiny, ale jeho původ je mnohem starší. Rakouské i anglické šilinky snad souvisejí s gotským slovem skildus, patrně s významem „tenký řez“ – plátek kovu. Franky belgické, švýcarské i francouzské mají hodnotu různou, ale název společný, který historicky pochází z nápisu na minci: Francorum rex (král Franků).

Zajímavé jsou i starobylé názvy peněz jižních zemí. Víme, že u jižních Slovanů se udržel název dinár, což je obměna slova denár z latinského denarius („desetník“ latinské deni – „podesíti“), jména stříbrné mince v říši římské, např. za Karla Velikého. V Řecku platíme dodnes drachmou, která původně označovala minci perskou, tzv. dareikos, a užívána byla i v biblické Palestině. O penězích a vývoji názvů měnových jednotek by se dalo ještě mnoho říci, ale připomeneme alespoň starobylý způsob placení. Ve škole jsme se učili, že se platilo plátnem (kus látky býval ještě v 9.–10. století měnovou jednotkou), a proto mají obě slova společný základ. Jiný způsob

placení byl jakýsi úpis formou vrubů, zářezů do dřeva (srov. pije na sekyru). A ten vrub a sloveso rubat je dodnes základem jména měnové jednotky ruské – ta je přece jeden rubl.

Jak již jistě všichni víte, několik národních měn bude v Evropské unii nahrazeno jednotnou měnovou jednotkou euro. Pokud vám doma ještě některé uvedené měny zůstaly, co nejdříve si je vyměňte.

Papírové peníze

První papírové peníze u nás zavedla císařovna Marie Terezie v roce 1762. Pomohlo jí to financovat válku s Pruskem. Jenže konec 18. a začátek 19. století byl v celé Evropě ve znamení vleklých bojů s revoluční a později napoleonskou Francií. Ty vyžadovaly stále víc peněz, a tak banka vesele tiskla stále nové a nové bankocetle. V roce 1794 jich obíhalo za 32 milionů zlatých, v roce 1800 už za 141 milionů a o deset let později překročila jejich hodnota miliardu. Výsledek? 15. března 1811 byl vyhlášen státní bankrot. Hodnota peněz rázem klesla o 80 procent. Kdo měl plnou prkenici, splakal nad výdělkem, kdo vlastnil kus pole či dvůr a k tomu jen pár zlatek, mohl si pískat – neztratil skoro nic. Tak to vidíte – nejen v dnešní době se tuneluje!!

ZE ŽIVOTA ZÁKLADNÍ ŠKOLY

V minulém čísle Zpravodaje jsme Vás informovali o některých zlepšeních, která jsme provedli ve třídách. Dnes Vám přinášíme snímek nové odborné učebny výtvarné výchovy, kterou využívají i členové výtvarného a keramického kroužku, vedeného p. uč. Malinovou.

Žáci školy se zabývají nejen výtvarnou a keramickou činností, ale někteří z nich se snaží o své první literární krůčky. Tyto básničky napsali žáci prvního stupně – Vojtěch Erbrt ze 2. A a Katka Mazáková z 5. C.

Vojtěch Erbrt

Prstíčky

Paleček má bratra,
vidí ho když jede tatra.
Prostředníčka vidí když,
jde okolo myš.

Malíček – nejmenší prstíček
to je také bratříček.
Prsteníčka vidíme,
když se dobře vyspíme.

Katka Mazáková

Vodní sen

Jde dívka po jezeře
a za ní tak tichý a hebký sen.
Kéž by se na chvíli ponořila
a poznala vodní svět.
A s pomocí vodních pěn
by se dostala zase ven.

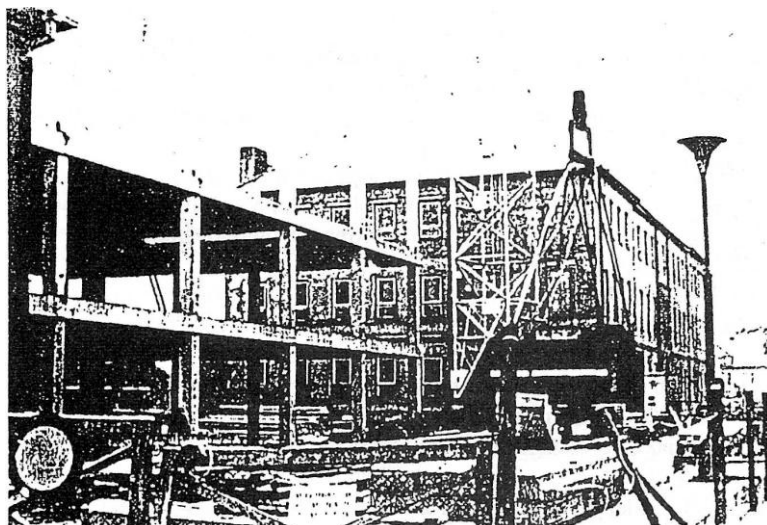
*Všem rodičům, žákům a spoluobčanům přejeme krásné a klidné prožití vánočních svátků,
pevné zdraví, hodně štěstí, pohody a klidu v roce 2002.*

Petr Rohlena
ředitel školy

Ještě dvě výročí – tentokrát výročí zdejší školy

- Před 40 lety byla stará školní budova – do té doby jednopatrová – brigádnickou prací smiřických občanů v akci „Z“ zvýšena o jedno patro a dostala současný vzhled.

- Před 15 lety byl mezi „malou školní budovou“ a hlavní budovou postaven nový učebnový pavilon. Protože v té době probíhala velká populační vlna, přístavba odvrátila velké směnné vyučování – do školy chodilo tolik žáků, že i přes rozšíření prostor školy se muselo učit u Labe v budově střelnice, učilo se v loutkovém divadle a učilo se i v zasedací místnosti národního výboru.

Víte o tom, že zatímco nezaměstnanost v republice se pohybuje kolem 6 %, ve Smiřicích je nezaměstnanost 11 % (byla dokonce 12 %). Proto je dobře, že ve městě začnou působit 2 firmy, které zaměstnají kolem 180 lidí.

Čtenářský ohlas

Chtění může být mravné!

(odpověď na články z minulého čísla Zpravodaje „Vlastní prapor“ a „Jak je to s těmi symboly?“)

Jsem rád, že článek, či spíše úvaha o potřebě symbolů, nalezla odezvu, i když s ní v některých dílčích názorech nemohu a nechci souhlasit.

Třeba s tím, že vlastník (nemovitosti, obchodu, podniku) by měl mít zájem, aby kolem jeho budov byl pořádek a čisto. Ten dotyčný by to „čisto“ měl zajistit, případně udělat! Je to jeho nemovitost, jeho podnik nebo jím provozovaný obchod. Skutečně bychom se mohli chlubit tehdy, kdyby tu čistotu soustavně udržovali občané, ne město, na své náklady, které jdou z kapes všech.

Ani s tím, že příležitostí k vyjádření vlastenectví je málo. Jsou státní svátky, které mají hluboký význam (vzpomínka na den úmrtí Mistra Jana, oslava počátku naší gramotnosti – příchodu věrozvěstů Cyrila a Metoděje), nějak mi nepřišlo k srdci „Den české státnosti“. Ale den vzniku samostatné republiky, vybojované i našimi legiemi, 28. říjen 1918, si tu vzpomínku opravdu zaslouží. Chci říci, že si zaslouží zejména úctu. Ten den i ti, kdo ho připravili!

V našem městě letos byl tento den – a že je to příležitost – vzpomenut na úředních budovách beze zbytku a na dvou soukromých objektech. Možná někomu křivdím, neviděl jsem Trotinu a Rodov. Přesto si nějak nedovedu představit dav občanů, mávajících městskými prapory.

Na závěr doufám a věřím, že národ, který přežil třistaletou cizí nadvládu, přežil nacistické odnárodňování a který přežil i takřka čtyřicetiletou internacionalizaci, přežije bez úhony i včlenění do Evropské unie. Jen bude muset chtít!

3. 11. 2001

Ing. Lubomír Kupka

O co šlo?

Ve 2. čísle letošního Zpravodaje jsem napsal, že sousední obce nás předběhly. V čem? Z nejbližšího okolí – Neděliště, Černožice a Předměřice n. L. a trochu dál i Škroupovy Osice – získaly v té době právo používat vlastní prapor a vlastní znak. Tehdy jsem jen poznamenal, že Smiřice se honosí již od roku 1659 titulem „město“ a svůj prapor nemají.

Pan ing. Kupka, starosta Smiřic v. v., již podruhé argumentoval tím, že Smiřice prapor nepotřebují. Nemíním se už pouštět ani do diskuze, ani do obhajování významu praporu pro město nebo dokonce pro občany, protože je nesporné, že město potřebuje mnoho důležitějších věcí. Tentokrát k tomuto tématu už jen informaci pro čtenáře:

„Tři obce spojené obecním úřadem – Skalice, Skalička a Číbuz – budou mít právo používat znak a prapor. Heraldik až z Ostravy vypracoval pro tyto obce nejdříve devět variant znaku a praporu. Zastupitelstvo těchto obcí pak vybralo podle svého uvážení nejzdařilejší návrh:

Na modrém pozadí štítu budou v dolní části vlnovky, které představují nedaleko tekoucí řeku Labe. Nad vlnkami je znázorněno trojvrší, které symbolizuje 3 obce, které jsou obecním úřadem spojeny. V pravé části znaku je znázorněn zlatou barvou dub, který připomíná vyvýšeninu nad Labem – mezi Skalicí a Skaličkou – nazývanou odedávna Pardědub (kdysi zde bývala tvrz, o čemž svědčí zdejší archeologické nálezy). V levé části znaku je umístěna zlatá knížecí koruna s červeným čepcem a hermelínovým lemem. Knižecí koruna má připomínat čibuzský kostel, který je zasvěcen svatému Václavu.

A k čemu jim to bude v těchto obcích dobré? Podle pana starosty uvedených tří obcí budou svých symbolů využívat ve služebním styku, k označování obecních budov a podobně.“

(mv)

Dohrávka tenisového turnaje „Pamětníků“

Příznivé podzimní počasí umožnilo, po několika odkladech, počátkem října dohrát zápasy o medailová místa v nejmladší věkové kategorii 40–50 let.

V souboji o třetí místo porazil Petr Rohlena Petra Matušku 6:1 a 6:2. Ve vyrovnaném finále zvítězil L. Jirousek nad R. Baborákem 6:4 a 6:4 – vybojoval tak jubilejní desáté vítězství ve skupině.

Blahopřeji vítězům, poraženým a tenisu zdar!

Ing. Milan Plšek, předseda TJ

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Děti ze Smiřic a Rodova

narozené v období od srpna do listopadu 2001:

srpen – dodatek

Alena Černá
Daniel Kráčmar

říjen

Jáchym Marinica
Monika Čtvrtečková
Nela Kašpárková

září

Pavel Podrábský
Barbora Johanidesová
Nikola Motyčková
Martin Černý

listopad

Jakub Rathauský
Ondřej Rathauský

Údaje ve společenské kronice mohou být uváděny až tehdy, když přijde z Okresního úřadu v Hradci Králové hlášení změn. Hlášení přichází poměrně hodně opožděně. S ohledem na ochranu osobních dat nelze uvádět další podrobnosti.

BLAHOPŘEJEME

jubilantům ze Smiřic a Rodova,
kteří se v uplynulém období dožili významných životních jubileí:

září

Malíková Marie

listopad

Hronešová Marie

říjen

Říhová Marie

K blíže neurčeným – ale významným – narozeninám přejeme uvedeným spoluobčanům vše nejlepší a do dalších let hodně zdraví a životní pohody.

Sňatky

uzavřené v obřadní síni Městského úřadu
ve Smiřicích v září až listopadu 2001:

Se snoubenci z Matričního obvodu Smiřice – celkem uzavřeno

5 sňatků

Pro zajímavost uvádíme, že dva sňatky byly uzavřeny s cizincem.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

ve Smiřicích a v Rodově
v období od září do listopadu 2001:

Prokeš Vlastimil	zemřeli:	7. 9. 2001	Rykl Bohumil	zemřeli:	9. 10. 2001
Šťastný Bohuslav		25. 9. 2001	Lelek Bohuslav		18. 10. 2001
Janková Eliška		27. 9. 2001	Filipová Eva		24. 10. 2001

Stanislava Klimešová
matrikářka

Blíží se bohatá plesová sezóna

4. ledna	I. ples tanečních kurzů
5. ledna	Myslivecký ples (myslivci Smiřice)
11. ledna	Myslivecký ples (myslivci Skalice)
19. ledna	Myslivecký ples (myslivci Smržov)
26. ledna	Ples Obecního úřadu Skalice
2. února	Ples Svazu žen Holohlavy
15. února	Myslivecký ples (myslivci Hradec Králové)
16. únor	Hasičský ples (hasiči z Holohlav)
8. březen	Ples Městského kulturního střediska
16. březen	Smiřice Ples firmy TEROP

10. únor	Dětský karneval
23. únor	Taneční soutěž o pohár města Smiřic

Ludmila Trávníková, ředitelka MĚKS

Smiřičtí cyklisté druzí v Evropě

V minulém čísle Zpravodaje byla podrobná zpráva o odjezdu smiřického družstva cyklistů do Chorvatska, aby zde reprezentovalo Českou republiku v Evropské dopravně výchovné soutěži AIT. Tehdy jsme našim cyklistům popřáli hodně zdaru – a oni nezklamali.

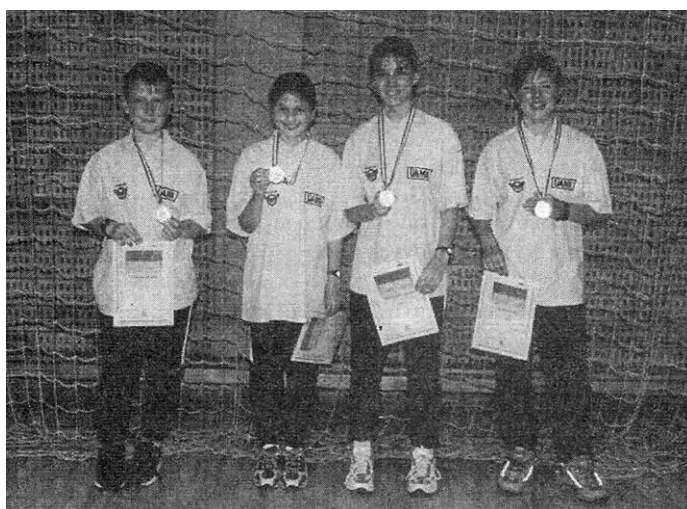
16th AIT EUROPEAN TRAFFIC EDUCATION CONTEST 2001

"SIGURNO U PROMETU"

PLASMAN KLUBOVA

AIT

Plasman	Klub	Država	Poz. 1	Poz. 2	Poz. 3	Poz. 4	Poz. 5	Poz. 6	Poz. 7	Poz. 8	Bodovi
1	HAK	Croatia	76	75	77	80	70	40	40	75	533
2	UAMK	Czech Republic	75	68	72	72	79	40	40	78	524
3	UAB	Bulgaria	76	78	72	64	74	40	40	78	522
4	EAK	Estonia	79	76	68	72	72	40	40	68	515

Družstvo ve složení (odleva): Vladimír Chládek, Markéta Dvořáčková, Martina Mikolášková a Michal Bartoň obsadilo mezi 21 evropskými družstvy velmi krásné **2. místo**. Gratulujeme a děkujeme!

Zpráva z Domu dětí a mládeže ve Smiřicích

Se začátkem školního roku se naplno rozjela činnost Domu dětí a mládeže ve Smiřicích. V průběhu září se děti měly možnost přihlásit do 31 zájmových útvarů. Od začátku října jich začalo pracovat 29. Celkem se do nich přihlásilo 270 dětí. Zájmové útvary pracují díky obětavé práci našich externích pracovníků. Největší zájem byl o taneční a pohybový kroužek – oba tyto kroužky vede paní učitelka Ivana Špryňarová. Naopak malý zájem byl o kroužek sálové kopané a angličtiny pro 1. třídu.

Dům dětí a mládeže pořádá i různé nepravidelné akce. V září se děti zúčastnily okresního kola dopravní soutěže cyklistů, ve kterém první družstvo ve složení Barbora Hruběšová, Karolína Dušková, Alice Baumgartnerová, Jan Pazdziora, Patrik Holý a Jan Šlesingr obsadilo 5. místo. Druhé družstvo ve složení Tereza Svobodová, Radka Chaloupková, Natálie Pašková, Luboš Tuzar, Tadeáš Novotný a Roman Slíž obsadilo 9. místo. V průběhu října byly v nabídce tyto akce:

Soustředění mladých zdravotníků a Soutěž o zlatou vařečku. Tyto dvě akce se bohužel nekonaly z důvodu malého počtu přihlášených dětí. Zúčastnili jsme se turnaje ve stolním tenisu v Hradci Králové, kde Petr a Pavel Šutákové obsadili první místa ve svých věkových kategoriích.

V listopadu byl uspořádán střelecký den ve spolupráci se Střeleckým klubem a Policií ČR. Instruktaž o zbraních a zacházení s nimi provedl za Střelecký klub pan Martin Vohnout a za Policii ČR pan Josef Pavlát. Dále se konal turnaj v kuželkách, výlet na modelářskou výstavu do Třebechovic a zúčastnili jsme se okresního kola ve vybíjené a stolním tenisu. A stále připravujeme pro děti i další akce. Ať už to jsou Mikulášská besídka, vánoční turnaj ve stolním tenisu, dětský Silvestr a jiné.

Dům dětí a mládeže Smiřice
Petr Krejčí

Důchodci na cestách

Klub důchodců Smiřice připravil a uskutečnil pro důchodce ze Smiřic, Černožic, Holohlav, Sendražic, Skalice a Hubílesy tyto zájezdy:

- 11. 4. Nákupní zájezd do polských lázní Kudowa Zdroj**
- 19. 5. Poznávací zájezd Kladno–Průhonice**
 - prohlídka skanzenu dolu Mayrau
 - prohlídka Památníku v Lidicích
 - prohlídka arboreta v Průhonicích
- 25. 8. Poznávací zájezd do Polska Otmuchova**
 - návštěva a prohlídka města Klodzka a městečka Otmuchova
 - prohlídka Otmuchovského – Nyského jezera
 - prohlídka města Nysy a Stolových hor
- 24. 9. Zájezd do Litoměřic na výstavu Zahrada Čech**
 - prohlídka výstavy Zahrada Čech – jablko roku
- 18.10. Nákupní zájezd do polských lázní Kudowa Zdroj**
- 21. 11. Předvánoční nákupní zájezd do polských lázní Kudowa Zdroj**

Z uvedeného přehledu je zřejmé, že pořádané akce svým zaměřením a přiměřenou náročností určeny především starším spoluobčanům. Různorodostí námětů jim přinášejí potěšení, poznání a celkovou spokojenost. Nákupní zájezdy jsou určeny všem zájemcům.

I v následujícím roce 2002 budeme pokračovat v zájezdové činnosti. Zároveň připravujeme vstup do Svazu důchodců České republiky – o tom je bližší informace na jiném místě tohoto Zpravodaje. Vstup do této organizace by nezměnil nic na způsobu organizace a na výběru našich zájezdů.

Na závěr dovoluji popřát všem účastníkům – ale i všem novým zájemcům o naše zájezdy – spokojené prožití vánočních a novoročních svátků. Do nového roku 2002 vám všem přeji pevně

zdraví, pohodu a spokojenost. Děkuji vám všem za dosavadní přízeň a těším se s vámi na další setkání na zájezdech příštího roku.

Ve Smiřicích 30. listopadu 2001

Opletal Vladislav

Účastníci zájezdů děkují touto cestou p. Vladislavu Opletalovi a zároveň i všem dalším organizátorům těchto pěkných akcí za jejich záslužnou práci. Chtějí věřit, že i v příštím roce jim bude umožněno uskutečnit společné cesty za poznáním a potěšením.

A ještě jedno jubileum

Nyní je již téměř naprosto jisté, že stavitelem smiřického kostela byl na přelomu 17. a 18. století významný barokní stavitel Kilián Ignác Dientzenhofer. Zemřel roku 1751 a letos tedy uplynulo právě 250 let od jeho úmrtí.

Za zaznamenání stojí, že Česká národní banka k této příležitosti vydala pamětní stříbrnou minci v hodnotě 200 korun. Mince je vydávána ve dvojím provedení – v běžném a ve špičkovém. Autorem návrhu mince je Petr Pyciak a minci razila Bižuterie Česká mincovna v Jablonci nad Nisou. (Tato mincovna razí i ostatní naše kovová platidla).

KLUB SENIORŮ VE SMIŘICÍCH?

Na zdejší městský úřad přijeli zástupci Městské organizace Svazu důchodců České republiky z Hradce Králové. Účelem jejich návštěvy byla nabídka možnosti založení organizace důchodců – seniorů i u nás ve Smiřicích.

Svaz důchodců České republiky (dále je SDČR) je nestranickým občanským sdružením s veřejně prospěšnou činností. Jeho posláním je: 1. ochrana práv a oprávněných zájmů důchodců a starších občanů bez rozdílu jejich národnosti, rasy, politického přesvědčení a náboženského vyznání a 2. zajišťování a poskytování sociálních a zdravotně-sociálních i jiných služeb. SDČR vychází ze Všeobecné deklarace lidských práv. Několik příkladů z činnosti a snah SDČR:

- SDČR se zasazuje o to, aby životní úroveň důchodců byla v přiměřené relaci s životní úrovní ostatních vrstev obyvatelstva (SDČR se např. podařilo prosadit valorizaci důchodů již v letošním prosinci a zároveň se podařilo prosadit ponechání cenového zvýhodnění důchodců při používání hromadných dopravních prostředků).

- SDČR usiluje o zlepšování sociální a zdravotní péče o důchodce, o zajištění charitativní péče a o zabezpečení dalších potřebných služeb.
- Vyjadřuje své stanovisko a připomínky při tvorbě právních předpisů, které se dotýkají práv a povinností důchodců.
- Členství v SDČR je dobrovolné a členem se může stát každý občan, který souhlasí se stanovami.

Městská organizace Svazu důchodců České republiky v Hradci Králové pořádá pro své členy výlety, přednášky se zdravotnickou a jinou tematikou, plesy apod. O akce SDČR je zde velký zájem. Členy hradecké organizace jsou i důchodci z okolí. Proto je zájem o to, aby kluby seniorů vznikaly i v místech, jako jsou Smiřice (Třebechovice p. O., Nový Bydžov apod.).

Bylo proto dohodnuto, že v lednu nebo únoru roku 2002 budou pozváni důchodci ze Smiřic na informativní schůzku, kde by byl zjištěn zájem o zřízení klubu seniorů i u nás ve Smiřicích.

Městská organizace Svazu důchodců ČR ve Smiřicích

Přihlašuji se tímto za člena Svazu důchodců ČR ve Smiřicích.

Jméno a příjmení datum narození

rodné číslo bydliště

telefon původní povolání

Souhlasím s ročním členským příspěvkem – 40,– Kč.

Vystavení členského průkazu – 5,– Kč.

.....
podpis

Vážení senioři ze Smiřic a okolí,

v rámci České republiky pracuje Svaz důchodců České republiky – viz podrobnější článek na předcházející stránce. Pokud vás tato informace zaujala a vy byste měli zájem stát se členy městské organizace Svazu důchodců ve Smiřicích, vyplňte přihlášku a odevzdejte ji na Městském úřadě ve Smiřicích.

PODĚKOVÁNÍ

Loutková scéna Smiřice děkuje touto cestou děkuje Městskému úřadu ve Smiřicích a prodejně potravin U Brožů za sponzorské dary věnované na zabezpečení mikulášské nadílky.

Za Loutkovou scénu Tomáš Zemek

Zimní příkrmování ptáků

Příkrmování ptáků je důležité zejména v chladném zimním období, kdy jedinci či hejna jednotlivých druhů ptáků vyhledávají intenzivně potravu. Dochází tak k velkým migracím mezi jednotlivými biotopy a v důsledku toho vzniká nebezpečí ohrožení jejich života, například přelety přes frekventované dopravní trasy či zvýšená pravděpodobnost predace krahujcem. Přesto se velmi často stává, že i příroda při velké sněhové pokrývce nedokáže na malé ploše území nabídnout dostatek potravy. Jako ptačí jídelna potom slouží krmítka, která poskytují ptákům základní složky potravy. Příkrmování ptactva pozitivně působí i při hustším osídlení jednotlivými druhy v dané lokalitě a tím i na důslednější biologickou ochranu rostlinných společenstev.

Čím krmíme ptáky:

Semena bylin, keřů, stromů. Zejména slunečnice, konopné semeno, proso, obilí, sušené jeřabiny, sušený rybíz, sušený bez, ořechy vlašské a lískové, sušený šípek, jablkové či hruškové křížaly nebo jablka čerstvá, vařené brambory. Hovězí lůj, vepřové sádlo, mouční červy, hmyz. Syrové sádlo, případně hovězí lůj, neponechávat na krmítku déle než 3 týdny.

Co do krmítka nepatří:

Solené a smažené potraviny jako ořechy, brambory či drobené pečivo, semena máku, zavařenina (rybíz, angrešt), různé drobky z domácností (buchty, zbytky). Je důležité nekrmit uzeným a soleným hovězím lojem nebo vepřovým špekem.

Onemocnění způsobená špatnou stravou mohou mít zejména u malých pěvců za následek smrt. V lepším případě se jedná o průjmy, zácpu, zavodnění organismu.

Nejčastější návštěvníci krmítek: sýkory (koňadra, modřinka, úhelničec, parukářka, babka, lužní), vrabci (domácí, polní), zvonek zelený, stehlík obecný, hýl obecný, červenka obecná, brhlík lesní, strakapoudi (velký, malý, jižní), žluny (šedá, zelená). V okolí krmítka můžeme zastihnout i predátory: krahujce obecného, v noci puštíka obecného nebo kalouse ušatého.

ČSO, ČSOP – David Stojan, Smiřice 525, tel. 594 1811

SOU potravinářské SMÍŘICE

Govorova 110, 503 03 Smiřice,

Telefon: 049/594 10 58

*Kvalitní, bezplatné a perspektivní
vzdělání v potravinářství a službách*

Učební obory s výučním listem:

- Cukrář – výroba
- Pekař
- Kuchař
- Kuchař – číšník pro pohostinství
- Drůbežář
- Mlynář
- Potravinářská výroba (pro slabší žáky)

Studijní obory s maturitou:

- Potravinářský průmysl (pro absolventy SOU – cukrář, mlynář, pekař...)
- Podnikání v oborech obchodu a služeb (pro kuchaře, číšníky, služby, prodáváče)

Rekvalifikační a kvalifikační kurzy v oborech vyučovaných na škole

Velikonoční výstava a prohlídka školy: 22. a 23. 3. 2002 od 10 do 18 hodin

Informace a návštěva školy možná každý pátek do 14.00 hodin
od listopadu do února

„ ... rozhodli jste se správně, vítejte v naší škole.“

Svozový kalendář na rok 2002

Svoz bude prováděn v uvedených týdnech:

měsíc	celoroční	kombinovaný	plný + měs.	poloviční	pol. + měs.	měsíční	dvouměs.
	52x odvoz v roce	41x odvoz v roce	36x odvoz v roce	26x odvoz v r.	21x odvoz v r.	13x odvoz v r.	7x odvoz v r.
	1x týdně		1x týdně		1x za 14 dní		
1.	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	1, 2, 3, 4	2, 4	2, 4	2	2
2.	5, 6, 7, 8	5, 6, 7, 8	5, 6, 7, 8	6, 87	6, 87	6	
3.	9, 10, 11, 12, 13	9, 10, 11, 12, 13	9, 10, 11, 12, 13	10, 12	10, 12	10	10
4.	14, 15, 16, 17	14, 15, 16, 17	14, 15, 16, 17	14, 16	14, 16	14	
	1x za 14 dní		1x za měsíc		1x za měsíc		
5.	18, 19, 20, 21, 22	18, 20, 22	18, 22	18, 20, 22	18, 22	18, 22	18
6.	23, 24, 25, 26	24, 26	26	24, 26	26	26	26
7.	27, 28, 29, 30	28, 30	30	28, 30	30	30	
8.	31, 32, 33, 34, 35	32, 34	34	32, 34	34	34	34
9.	36, 37, 38, 39, 40	36, 38, 40	38, 40	36, 38, 40	38, 40	38	
	1x týdně		1x týdně		1x za 14 dní		
10.	41, 42, 43, 44	41, 42, 43, 44	41, 42, 43, 44	42, 44	42, 44	42	42
11.	45, 46, 47, 48	45, 46, 47, 48	45, 46, 47, 48	46, 48	46, 48	46	
12.	49, 50, 51, 52	49, 50, 51, 52	49, 50, 51, 52	50, 52	50, 52	50	50
	ozn. zelené	ozn. černobílé	ozn. bílé+červené	ozn. žluté	ozn. žluté+červ.	ozn. červené	ozn. modré

Svozový den nezměněn - pátek Smiřice
- středa Rodov a Trotina

Restaurace H-Club ve Smiřicích Vás informuje

ČAKS – AŠA Hr. Králové div. sever v moderních šípkách

Pořadí	Mužstvo	Skóre	Body
1	AZ-Club Smiřice	168:66	26
2	Old Stars	148:86	24
3	Neděliště A	168:66	20
4	Na Hrádku B	144:90	19
5	Závísláci z Oázy	137:79	18
6	Fousáči	127:107	16
7	Rychlé šípy	106:110	13
8	Výrava 2001	120:114	12
9	ŠK Beseda	112:122	10
10	ŠKN Soutok	93:141	10
11	ŠK Všešary	95:139	9
12	A.M.ERICA B	100:134	8
13	H-Club Smiřice	96:138	7
14	ŠK Kukleny	94:140	6
15	Rudy Boys	92:142	6
16	Junior Beseda	54:180	0

AZ-Club Smiřice Tomáš Tesař (kp.)

Tomáš Smetana
Tomáš Famfulík
Radek Chvála
Jarda Líbal
Andrea Hudáková
Jiří Volter

H-Club Smiřice Lukáš Tesař (kp.)

Ruda Kubec
Lukáš Středa
Michal Zelenda
Marek Černý
Milan Vantola

V případě čelního umístění AZ-Club Smiřice je zajištěn postup do 3. ligy v moderních šípkách.

POZOR: Vánoční turnaj v šípkách v restauraci H-Club se koná v sobotu 22.12.2001
Prezentace 10.00–12.30, začátek od 13.00, věcné ceny, finanční prémie (startovné 50,–)

Dne 30.11.01 se konal turnaj ve STOLNÍ KOPANÉ

Vítěz turnaje: **H. Koutník**
M. Špetla

II. místo: **D. Melichárek**
R. Vrabec

III. místo: **R. Kubec**
M. Černý

Pro velký zájem a dobrou organizaci Vás všechny zveme na další turnaj dvojic
ve stolní kopané, konaný dne 26.12.2001. Prezenze do 14.30 u personálu, začátek v 15.00.

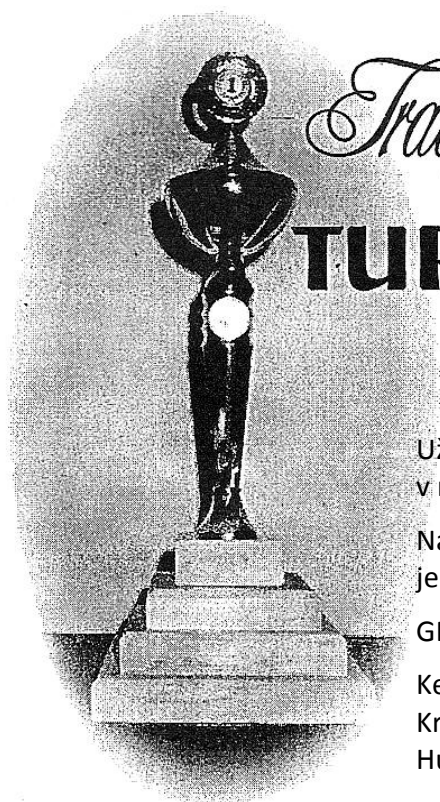
Veškeré turnaje v H-Clubu
sponzorují:

BRANKOV
Budějovický
Budvar

Tímto jim zároveň děkujeme
Manželé Hudákoví

Tradiciční Vánoční

TURNAJ V MARIÁŠI

III. ročník

Smiřice, restaurace H-Club 7. 12. 2001

Už je to tady! Byl ukončen III. ročník karetního turnaje v mariáši.

Na pohár vítězů bude nesmrtelně vyryto třetí jméno: je to, po F. Rejentovi a P. Václavkovi, **Roman Prokop**.

GRATULUJEME...

Ke gratulaci se připojují sponzoři turnaje Pivovar Trutnov Krakonoš, Pivovar Budvar České Budějovice a manželé Hudákoví.

Výsledky letošního ročníku:

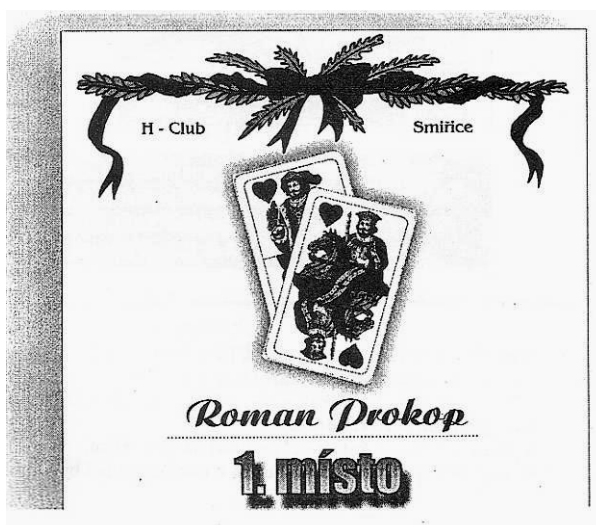
1. místo – Roman PROKOP
2. místo – Bedřich RUDOLF
3. místo – Pavel TESAR

Kromě putovního poháru a dokladu o umístění obdržel vítěz rovněž speciální karbanické hodiny, které mu umožní popustit uzdu své vášni bez konfliktu se svým časovým rozvrhem.

Abecední seznam účastníků:

Ladislav Bejček	Roman Prokop
Jaroslav Hůlka	Jan Rapouch
Karel Jelínek	František Rejent
Jan Koutník	Bedřich Rudolf
Jiří Křeček	Pavel Tesař
Ladislav Míl	Petr Václavek

STAG INVEST, v.o.s. HRADEC KRÁLOVÉ

VÝSTAVBA A PRODEJ DVOJDOMŮ VE SMÍŘICÍCH

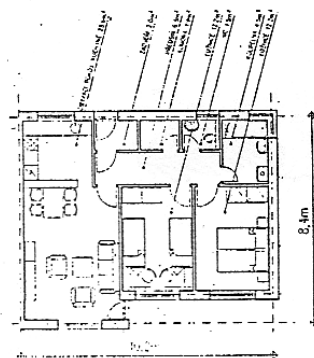

Menší rodinné dvojdomy na klíč, zděné, 3+1,
nepodsklepené, zateplené, plynové vytápění,
veřejná kanalizace, v zahradní čtvrti.

CENA 1 700 000 Kč
včetně DPH a pozemku 350 - 550 m²
(dokončená hrubá stavba)

termín zahájení: duben 2001

termín dokončení:
duben 2002

**Blíže informace vám poskytneme přímo v kanceláři naší stavební firmy STAG
ve Správcích v areálu stavebnin (u letiště Hradec Králové)
0602/147 696, nebo na telefonu 049/619 322, od 21. - 22. listopadu 049/561 08 22
PO - PÁ do 16 hod. případně záznam.**

- Před 10 lety se začala měnit síť zdejších prodejen a provozoven. 1. července 1991 se v 9 hodin v místním kinu uskutečnila dražba na: Lahůdky v Palackého ulici 23, prodejnu Maso a uzeniny v Palackého ulici 23, Tabák a tisk v Palackého ulici 23 (tyto tři prodejny byly prodejny a nyní tvoří prodejnu p. Pavla Brože).
Vydražena byla prodejna Drobné zboží na nám. Míru.
Bývalá restaurace LABE a Kovomat v Palackého ulici byly prodány až později.

PIF 2002

***Vánoce plné pohody, pevné zdraví,
hodně štěstí a spokojenosti v roce 2002***

Kancelář Hradec Králové od 3. prosince roku 2001 na nové adrese v ulici

S. K. Neumanna 454

tel. 049/5083911

*Příjemné prožití Vánoc a do nového roku zdraví, štěstí a pohodu
přejí pracovníci městského úřadu a zastupitelé města*

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Vytiskla: Tiskárna PASEKA Jaroměř, Havlíčkova 30

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Uzávěrka příštího čísla do 25. února 2002

Cena jednoho výtisku 8,- Kč. Předplatné na celý rok 28,- Kč.

Náklad 560 výtisků.